

Bréf og kort til og frá Bjarna og Valgerði, apríl til september 1935

Bjarni Benediktsson – Bréf og kort til og frá Bjarna og Valgerði, apríl til september 1935

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Fjölskyldan

Askja 3-2, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

17. 8. 1855.

Þið bókinn verður ekkert nema nafnið, þín
jég er svo andlega innantöru minna. Það
er heldur ekkert; þá er þú farandi hjólan
fréttar en vandi er. Þessi vika hefi verið
seminlega fítt að líða, að þú er mig þín;
það að þú seun eftir eru verður það líka.

- Þú á von á góðu heingad á morgun, Margrjet
sýstur Gunnar Sigurðar; þú er úti og til
heilubótar og þú heim um mestu helgi.
Í dag hafa Guðrún og Pjetur lagt af stöð í sumari.
Frítt; þau eru ekki heppin með vestr; þú
hefi þó hafið síðustu daga. - Þú og þú
spjót, elskan mín, þú gæt þú ekki slöngfát
annar en staccato-rettningar. Þú verður
að taka viljann þýtt verður. Gleði veldi.
þú skrifu emtöma hugleitingu um okkur
töð, en þú ells að hafa vil á að hafa;
þú. Þýngjefðu mig stýttum.

Þú hlakka svo til að sjá þig aftur, Þjámi!
Vertu blessaður og sálf.

Þín Þala.

Toro, 23. 8. - '35.

Helstu Bjarni minni!

Harar þakkið fyrir boðfest þú
frá 13. ágúst. Þú þetta samvirkubú, þegar
jag sá að þú fært lausir síðan þú
haft skrifast þú, en mi er líklegt
þú að þú einhvergi uppbót og skiping
þvering í þessu stundi.

Mig langar mjög mikið að kenna
þeim að þú sé skolinu þínu, og síðan
þú boðfest þú þá, hefi þú augast
í Þriðjóni, sem þú frá hófu 20. sepi
og er þeim 24. Þú þú erst á gætt.
Þú hefi þú alltaf verið í mið.
þú að vera þú þú, en hefi þú
mikið í þú af þú vegna þess þvering
þú vor tók í þú. En mi skrifa þú
þú og þú þú þú í þú liggur.
Þú hefi þú gort mestilegt þú
en vart er. þú er þú þú og talat
þú annar en mat og þú að ali of mikið
af þú. Þú þú þú þú þú.

aftr, þegar þú kemur lokurinn heim til þín.
Háimóttu eftir þjó: Gangavottunni, og svo
ma' þú fara heim til þín, elskun Bjarni
minn! Þetta er allur samman all of gott
til þess að vera sattu. Mjör þú þú líka
á þessum vöndu minn þú og til daganna
þangar til þú sjú þú aftr.

Þetta brjef verður þú skilalegt, þú
þú minni líkama all þú þú þú þú,
sem þú vil þú þú þú þú.

Þetta sattu, elskun Bjarni minn.

Þú þú.

Loro, 31/8. - '35.

Elstern hjartans Bjarni minn!

Þú þattar þú karlega fyrir þessu
þínu frá 22. ágúst, mínu þínu áhæflega
væni um það einu og öll þín brif.

Þú saknaðir línu frá þú með Glaudium
mín daginn, en það glæðast yfir mínu,
þegar ég las þitt brif Guðrúnar, svo það
er allt gott og blætt.

Þú stígur uppá sömu skipsferð og ég
hefi árgætt á og bjó ég fastlega við að
þetta þá, nema þú aðeins að Pabbi sé
þess vei við þú, en það vana ég að þau
geri ekki, ég er nefnilega orðin all-öróleg
líka, Bjarni minn, og vil endilega koma
heini þínu mánaðarmót. Þú hefi ekki á
mót þú að við gíftum okkur strax og ég
þau heini; þess á mót þínu mínu það vel
til fallit að vera þú að þú, þegar þú býggur
í skólunum. Auðvilat heftu mínu ekki veit af
leugn þína til undirbunnings, þegar heini er
þú, en þú verður þá að taka afleiðingunum,

elska Bjarni minn, og taka þú með þögn
og þolinæði þótt mikist versti að gera fyrstu
vikuvar. — Í lok næstu viku bjóð ég við
brefi þra Pabba og þú skrifa ég þér strax.
Hann verður þú ef þú vill búa um að tala við
þig um óvæðkann í stúlkunni. Þúgrastu
þú þu, þat er þú, ekki nema þú þú,
3 vikur þúgrast þú þú þúgrast af þat þú þú!
Þat er yndisleg tilhugun.

Í dag er ætí á öðrum undanum þjóna, þat
á næfrilega að vera þúgrast. á morgun,
og er ein á sinn. so manns í þaffi og til
þúgrast. Þúgrast við allar að vinna þúgrast.
þat daginn á morgun í tilþúgrast af þú. Þúgrast
þúgrast þúgrast þúgrast, þúgrast þúgrast og
þúgrast þúgrast þat þat þat, þat þat þat
þat þat þat þat þat þat þat.

Þúgrast, ástir minn, þúgrast þúgrast þúgrast
þúgrast, þúgrast þat þat þat þat þat þat
þat þat þat þat þat þat þat þat þat
þat þat þat þat þat þat þat þat þat
þat þat þat þat þat þat þat þat þat

Þúgrast þat þat

Lorö, 6.-9.-'35.

Elsku Bjarni minn!

Jeg þakka þér kærlega fyrir
bréf þitt frá 27. ág. Líkán erðu lík-
lega búinn að fá bréf frá mið, þar
sem jeg tala nú vartanlega heim-
komu með Briar fössi. Þabli skrifað,
mið mjúllforni og sagt út þin hefti
minst á þetta við mig og hefti hann
elstern á móti þú, ef skólastíran væri
þú samþykkt. Það jeg hanna þú minn
hann þararleyfi þegar í stað og var það
auðfengist. Ék þú vegna þess að hún
væri þegin að losna við mig, ef þú
heldur það (!), heldur of þú að mið
var umhugast minn að þessum með
þessum þess. Þar hún svo almenning
við mig, beirnt frókanin, að hún
götu hlísta skugga alveg á húnar laka
síðan. minn augun.

Það er skiljanlegt að erfitt er að ákveða sig
með húsögum, en þú skalt hugga þig við það,

ad þú er ekki mjög þöfnuð og ef þú ert ánaest,
Þjánn minn, þá er þú það líka.

Þú þat, sem Mamma sagði, að þú gæti
ekki gætt mig nærri strötu, segi þú þat
sama og þú sagði síðast. Þat er að öllu á-
langquætu best að við gætum stækur strötu,
þegar þú kemur og matin gætur þat ráðslagan.
Til þess, sem þú vilt, áttu minn.

Hjótan þer þú þ. 16. þ. m. og verð þú. Þó þú
þessa 4 daga til þess að kaupa yfirlesti,
sem þú þat með, þó og annað. Þabbi
verð þú á s. hundruð þ. og tæla þú með þat
annars að kaupa þyn þat e. t. af eldlins-
áhöldum og líbleysu matar. og þaffistef.

Þat er þó minn í minn mestiferd þú og
þú er þú sjöunda þú minn þú. Þú er þú sigi að þú
þú aftur minn skammis, elstu þjástans
Þjánn minn.

Þertu þer þat og sæll, og verðu þú þú minn
þú þú ákafls þat minn þú og á þú þú
þertu er þú, að þú þú þú þú þú
allan þú þú þú.

2
2
Tori, 13.-9.-'35

Álsku hjartans Bjarni minn!

Nú veita þú mig að skrifa þess aðasta
brjefit í þessari friviljingu útlegru minni.
Þú hefur verið svo yndulega fálleg, tungl
í fyllingu og loftit svo haustlegt og hressandi
að þú hugra um meira heim en ulla. En þú
hefur sjá fálleg, þú verður mig aldrei smertur
af þessu ferð; mig finni hvern ófulettuminn
og tilbreytingalauð. Landslagit er alstara,
eins, þar sem þú hefur komist. En þú held
mí samn að hefur verið að rísta þessara betur,
ef einhver mig andlega skýfð manneskju
verið í mynd; þú getur til dæmis vel komist til
mála(!). Já, Bjarni minn, það er ágæt að þú mæ
þráttum af stad heim og þetta meðal annars af þess
byggjum af öllu þessu, sem hefur líklegast þú
þess heim samminum um að etta er gott að mað
minn þú erisannale p. e. a. s. Hafir þú etta
verit samferða áttu; það hefur þú reyndar
gæft mig áttu til að halda. Hversu þú þú
er þúnda þessu affir þú að þessu heim til þú!

14. 9. '35. Þeg var vist ekki þinn að segja þjví að
við hjónin á skólannum fórum inn til Hafnar
á laugardaginn var. Þar fyrst haldist til
Rosenborgs slóts og síðan í Rígsdagan og til
Annalíenbergs, en þeg yfirgaf hópinu
þegar komist var til borgarinnar, því þeg
þrúfti að fara inn í Þrúags þjví þannu
föðu minnu og hitta þau þjvíverandi bróður
á „Eslanckinn“; sat þeg þau fram eftir
deginum við kaffi-dryftu og hlustaði á
manninum, sem er orvikiinn Dani. Þá þeg
þí þeg til Pjítors og Guðrúnar; þau voru
nýtþóminn in sumarsfríinu og létu vel yfi
sjá, en hófðu þannu verið óþjvínn með
vestur nýpsá síðkostit. Þú þvöldist þí þeg
svo í þórnunglega leitshúsi mest þjvístrum
minnu af skólannu og þá. Þer var engu þí
þjví þeg ekki sjó þat átt og heldur ekki þóminn
í þetta leitshús þjví og hafót nýpög gáman
af. —

Þ eftir áttu þeg að fara að þakka mi þ

dóttur minn. Þeg þann niðr etki lóti yfi
 at vera at fara heim. Þingastaðir þj
 þara, þat er etki nema minn vika þingast
 til vilt spánnst, elstu Þjarmu minnu.

Þeg sendi Þabba skreyti mun að þj þann
 með Þórnarforri til þess að hann þaut
 að þar, annars gæri þj þat spálf á miðun-
 dag, hafi hann etki gert þat.

Þetta biðj verður endastýpti einu og
 þjri reunnararnir, þri verður að þjri gæfa
 niðr þat, ástun minn, þj verður þj
 mælstari, þegar þj þeim heim.

Þuð geymi þj þingast til og allaf.
 Þjri Þals

Reykjavík 27. apríl 1935.

Elstan Vala mín!

Þetta er að byrja á því að þakka þér fyrir Vestmannaeyja bréfið, sem mér kom allveg á óvart, því að ekki minnst og minnar "lötunar" um það. Virstið mér fullgöngu þín um slíka lötun vera sorglegt merki þess, að þér hefur verið eitthvað mitan þín vegna kaupvegjar og sjóveiki, er þér skrifaðir bréfið! (Ég er mi hálfbræddur við að setja þetta, því að hefur verið nema þér vertu stárin á svipum, og ekki veð og til þeir til þess að þessa óánægjuna bent). Én hefur sem þér lítur, þá vart ég þeim mun þessari er ég þakka bréfið, þar sem ég átti ekki von á því.

Ég er allveg í stöðandi vandrættum við af myndunum. Þar sem ég lofaði að senda þér þá bestu vil ég ekki svikja það, en það er, að mér veitist erfitt að gera upp á milli þeirra og eins lít, að ég vil sist

missa af at skota þau fallegustu. Engar at eit þu
hefi og tekid þessar 2 þrá og sendi þau, í þeirri
von, at eg þá: a.m.k. atra hit bráðasta: stanni
útgáfu (og hira þá c.t.v. senda net öbrýttu). Ef
þeir líka þau ekki, þá verður að lata taka niðu
og senda mér um hel.

Þegar þú varst farnar um kvöldið þú mest-
öll þessingur (þ.á.m. mótri þín og slaukur) hein
þú þriðjónu og þessum vit þau hefi ásamt
dótturum skrifablotum at skota, og gertum
vit þar þessum þá óspart, en þessum þú
virtist hafa meira at segja.

Síðan hefur lítið gert og ekki þá eg í
sunnagledina þrátt þú allra best hefi þau
þú. Hefi og lítið af þessum þessum er vartan.
Þegar hefur verið einhver gletsþegar: sambandi
vit þau, þá at svo þá þau þessum: tíma líka
mér: gar (föstudag), at eg vart at gefa þú,
þessum á þessum, í þessum þessum. Þú gar þessum
er svo þessum þessum í 4 tíma og var eg
þú hálfréttur er af þessum þessum og þessum
at mér var gott at hita þessa „þessum“
er þessum þá einhver þessum at: í sjó at velþessum
er ekki gott af þessum þessum at þessum þessum,

hvat sem sitar vertur. Þið og þig at
heilra heimi ef þeir skuldir verða heiman vör
og segja heimi, at vera minn elski allt of lengi
: Berta.

þessa Vala min, elski er rétt at vera at
þessu bulki lengur. Tona at þeir hafi gengið
ferðir vel og þeir hit:st min vel á þig í
skólunum, ef þeir eru þangað komin,
Ég er minn heiman at kysa bítar myndhinnar
móðrum sínum og vona at þeir flýstji
bessum á réttan státt.

meit bestu kveðjunum
frá þínum Bjarna.

Reykjavík 7. maí 1935.

Elstan Vala mín!

Rítt: þú, að ég átlað: að fara að skrifa þér, þekki ég bréf þitt frá skulu og þakki og þér þat ástanslega svo og skæst-ít, sem þú sendir um daginn. Áður en ég byrjað: að skrifa þarft mér, sem ég hefð: eitthvað afri: bréfit, en mi er þat alt rokið út: vetur og vind svo, að ég mun ekki eftir veinum öðru en þú, að eitthvað átlað: ég að drepa á, hve vart mér þat: um þig, Vala mín! Þú skal mig ekki þanta þat þér vint: at þat vera heldur þarf litla skriftir, ef þetta er þat niðstærlega og, ^{þat} sem liggur mér helst á hjarta.

En svo er þat mi samt, enda hefur þú ekki ást, sem mér finnst: frá sögu þessandi. Ég átlað: mér at verta votalaga daglegur þess þú þess þess. En ein þess þess: annar at. (þetta

set eg mi þara til at stríta þér, og veit ekki
einn einni hvort eg á at þora það, þar sem eg
er ekki hjá þér til að kyssa þig, ef þú ventur allt
of vond!). Þú alt of takst manni at láta eitthvort
verta sér til tafar. Frá leitirlegustar höf: umi losuð:
eg þú fyrir fult og alt: dag, því at mi hildum
vit öðrar stísta fund: þinn bent þanda sit-
varpsvát: . Segi eg það sett, at eg er ~~fast~~ fast
at vera þess þatar, þótt eg heissvegan sjá:
eftir þeim 83.33 ár. á mánuði, sem eg þekki
fyrir at langa þar, því at ekki mundi víst af
þeim vitta: hvít hjá þeim skóthjúnum, sem
þú atla at taka saman: laust.

Stísta lítum langar dag þú lagakildin austur at
let: gort: at skóta þú merkilegu stofnun, sem eg
get: best trúi at væri sjúna skent: legru heldur
er danskur matveitsluskiði, eta a. m. k. vak eg
mig ekki á, at föngumens væri fyrir skipatun
meinu morgun söngur ein og þeim, sem til
Danmerkur fara. At skótun fangelsins lökinni
var síðan haldið upp at langar vatni og þegum
vit þar at birta. Því eg síðan: hit þruga
gufubát, sem þínar er segdur sitja: ^á sunnum,
er strákarnir slá upp balli og voma þér

þar duglegastir bakbjarbrotur þeirir: Gletill,
Jóhann og Arnar. Von brótar heldum vit
þó heim og komum: þeirir aftur hl. q at
kvöldi eftir 12^þ brottveru. A austur leit þegar
vit vorum rétt á miðs vit Arba stansat:
kvenmatu þeirir og heyrð: og. at þeir
sagt: vit bibtjörum „Reykjum“ Þar er
bibtjörum heyrð: þetta, þeirir hann kven-
manninn upp: og heldum vit svo leitum
okkar upp fyrir Gletvitar hl, yrt: en þeirir
matu á stúlkuna, var þeirir og all þeirir
enda autsæilega dörsk. En vit stömsutum
þarna á þu haldið vör á heitina, spurt:
stúlkun þeirir leugi vit et þu ein eftir
at aka þar til þeirir þeirir á sein ákvínt.
enarstat og var þeirir sagt, at þat vör
h-u-b. hálft tíma fert. þeirir þeirir þat
undarlegt, þeirir at þeirir sagt: at ekki hafa átt
at fara nema 20 km. frá þeirir til „Thor
þeirir Reykjum“ at skota „garneri“. Þom
þá upp in þeirir, at stúlkun at þat: upp:
Mosfellsveit, annar þat at Gletvitar hl
at Reykjum, er bibtjörum hlft: haldið
at þeirir at þat: at Reykjum: „Ólfusi! Þar
þeirir matu þeirir sig hilt vörta, hilt at en þeirir

talat: dörður : bilnum, veqna þess at enginn
heft: ynt á hana til þessa, sagt: it þurfa at halda
áfram með skipi þá um þvöldit en vera miðveg
þeningalaus þennin á alt átrav stöðvar en þinn
stlat: sér. Stráþennin heggur hana með þvi, at
vit verum at fara óvaktit: þvarta á fangelsi
þar ofur. - þessu lyktat: þá svo, at vit tökum
hana með okkur austur á leit: og komum
þennin þar! vörubíl, sem var á leit til
þojarnis, vart bilstjórnin at taka hana í þeyptis
og þinnat: þá yfir þannum öllum, en hann
fekk hana: bilinum til sér, og endat: þetta alt
þvi vel!

þája, Vala min, þvi sért mi af þessu, at
okki eru þráttinnar glája miklar og vona eg
þvi takin viljann þvinn verkit og þvinngefin
slitrit. Vonu at þvi hefir skent þvi vel:
glöfu og þvottin vor þvi: þvitt sérnilega
á mót: þvi. - Mikitt veri mi gaman at hefa
þig þér þjá sér og megi halda utan um þig
og þvissa þig, en okki þjáir at fast um þat,
og vert eg þvi þvinn um sinn at leta meir
veqja at þvissa um þig og hlakka til at
þjá þig aftur. Varta mi vel, okkan min,
þvinn þvinn.

Reykjavík 16. maí 1935.

Elskun Vala mín!

Aðeins örfá ort. Ég er að fara á borgarstjórn-
arfund eftir tæpan hálf-tíma en hefði hugsað
mér að senda þér nokkurn tíning með þyngu
til þess að láta þig vita, að ég er enn
lífaði.

Hemma var aborin upp í gar vit einhverri
meinsand í byrjat. Skilist mér, að þat hef-
telst samilega og sé ekki mjög alvarlegt. -
Annars er óbært að frétta létan. Ná er aftur
byrjat á þri at slyna at finna einhverri borgar-
stjóra og gefur þat ekki sérlega vel, og vit
ég enn óbært hvernig þri lýktan. Þá átti þú
þú austur at þogi minna í vikunni at lítast
þer um á samt matsvefud, sem á at meta vert-
mat: þess vater og lands, sem þarinn þarf
mín á at halda. Var gaman at þri þatalagi
enda þrið: legt vetur. Var ég með Guðmundi vinnu
þarum Ásbjörnsdóttur: líl austur og sagð-
þann óþann a. m. k. 4 sinnum sönnu sögunu.

Ég er sannilega duglegur þessa dagana,
og er alt af eitthvæt að bjástra þó líkít
gæði. En að hugsa um að hafa stíarta
tímann á morgun, þekkar er í næstu vikun.

Þóttu Vala mín, þú sért mér af þessum
að ég hefði elski mikið að segja. Þú sért elski
þóttu að vera með að skrifa um þat, sem
ég hugsa oftast um, sem sagt þú, né heldur
að fara segja þér frá þú hvat mér þú þú
vart um þú, elski Vala mín, þú sért
þat er eins og mig minni, að ég hefði
ein hverri tíma gert þat áður, svo að
þú er sannilega líkít minni að slíkum
yfirlýsingum.

Ég hlakka til að heyrja frá þér.

Varta mi sál, elski Vala,
þinn Þjanni.

Reykjavík 26. maí 1935.

Ælstan Vala mín!

Ég þakka þér mjög vel fyrir þitt ágæta
bréf frá 6.-8. maí; ég var að vonast eftir
bréfi frá þér minna með Gullfossi, en það kom
ekki. Vonu ég þó að skilint sé að, enda fært
mér ekki að þvarta, þér að þýsna langt
er síðan ég skrifað: þér síðast.

Móti mín var skopin upp um daginn eins
og ég mun þegar hafa skrifað þér. Hefur þú
alt gengið vel til þessa og er hrítt við þennu
þennu áður en langt um líður. Kristjónu sönnu
er þúinn að fá híghesta og er þú þessinn, en
að öðru leyti skilist mér, að velgengni sé í
Þjölabyldinni.

Vit munum byrja á prófinum; skriflega
prófið stendur ni yfir og verða mín lög á mán-
dag og þriðjudag. Annars þú mikill tími
þessa dagana: Sogsdælu og tilraunir til að
jafna þennu. É mun vit þegar ^{þú} að vera á einum
fundum: morgun, og er þó sunnudagur, og er
þannig að fara in þessum: dag, ef til skila

þurfi at kalla. Við þálfur þórtanson skutaðum
þá átan upp í þálfur og matþum við á þeim
leit lifreit, sem þálfur sagði: um af mikilli
tilfæringu, svo at mér þótti nærri mig um;
„þanna er lifreitir, sem Vala heit: á“. Svá at
þú sért, at þú ert bjarga um töluþ persóna.
Þumun við at þanna er þeim leitangri og er
þálfur at skvattast: útvarpinu matan og er
at skrifa þetta.

Ég er þyrjatun á þann skólanámi at nýja.
Þef: og á samt nokkurn öðrum, þverra þarfingun-
matun er prófessor Ásmundur Guðmundsson,
vát: at at taka mér sendkerulur: Nýja-þann
skólanum. Þumun og þanna þeim at vera: einum
tíma. Samleikunum er sá, at við munum
þafa at þá sé þann áris og þann þefti, er þann-
arum var þann strangast: og sagði, at
við gertum alt vitlaust. Í fyrsta tímanum
þortum við ekki annat er vegna at þversta
eftir þann þurvaþann, og þetta þat nýjög
arf: þetta. Þann og þetta þat þann at þlyttun
vát: minni, er fram: þann, og við ger-
umst þann þann.

Í ger var sá þetta þann: útvarpinu, at ald-

goss vari uppi : Axarfirðir : norður. Þar sem
þetta var : bygt og í áttun í þekktum eldstöð-
um hó mikilli undrun á menn, af elki feldtri.
Slafa fríttámenur verit fljótri at síma þetta út,
því at bl. 1h : gærkvöldi heyrð : og í enska út-
varpinu sagt frá þessu og þar með, at glóandi
bráunletjan glli þanna upp og managi bein
vera : kattu! Síðan kom þó sí fregr, at þetta
vari einungis lyngbræna!!

Ég er hráum at kaupa útvarpið mitt. Év
og "kröklet" in útvarpsvátinu var mér botið
at kaupa taktið fyrir 200,- kr. Upphæft vert
þess var um 530 kr. og var hér sem svo
mikilun afslátt at vata, at eg sbotat : elki
hug minur um kaupin.

Elkar Vala min, þú sért mi af þessu
bráflí, at eg hef elki gíja-miklar fríttu at
segja, þú at elki held eg þú hafir gaman
af at heyrja um beinistafira út af útvarpinu.
um at a nöldrit um borgarstjóra veitirguma,
sem mi fer sennilega at líta at. Év þetta
er mi þat, sem raatar verður at vera
hugsa um, þegar elki er verit at pala : lög-
vísundum. - Þannar hugsa eg mi um
meira um þig, elkar Vala, (þú fyrirgefur sam-

hvertann við vituvinin!). En hvað þykir að vera
skrifa um þat, sem þú veist, og verður altaf
eiðhvát björnalegt þegan þat er skrifað, þótt
matan get: hversat þú að þú, ef þú vörin
hér. Vertu bara vissu um Vala mín, að
mér þykir vant um þig og er lang-oftast að
hugsa um þig og hlakka til að þá þig aftur
til mín.

Vertu nú sál, elsku Vala mín
þinn Bjarni.

Reykjavík 4. júní 1935

Elsku Vala mín!

Ég fæðka þér þarlega þúvir bréf þitt frá 25 f.m. Ég var nærri þarinnu að halda að eitthvað hefði komið þúvir, svo langt þarst mér á milli bréfa þinna, en þúvir þagvari vart ég, en ég hósti þúvir bréfið. Næst vonast ég til að þú myndir af þér, þúvir að þú blýtur mér að vera orðin fullstór til að senda þara!

Í gærkvöldi og morgun hefði ég verið að skrifa um atvinnuleikar hreyfslit og átta ég að láta þat birtast: J:si á morgun. Þat er heil mikil langloka og skal ég senda þér þara með fyrstu fert. Þ. N. Alexander hefði þat af að drifa málið: gegn og er þat háskólarnum til stórskamma, þvennig þúvir lýft-ati. Mikinn bluta áitustu vikur var ég önnur þal:inn út af þessum andskotans þog þvargi sem aldrei áttat: að enda og öllum vart einnig til skamma að lokum. Þath:at svo atvinnuleikur vit og þann mér: svo ítt slapp að langt er áttan ég hefði vart: öðru

sins. Gælfraent stöð svo próf gífr og var hálf-
geft aug út af veikinda forföllum: sambandi
við þæt. Prófið gegner migjaflega. Einar Arnald
er mjög góður og þá er ekki betur séð en að
þann munir slá alla fyrri lögspekinga út um
einbunnahæt. er þæt ágætt, því að ég er því meir að
vera sátt þessi bestur þar og þæt er meintsýnleg
hvatning fyrir stúdenta, að þeir sigr best í að
geta sér fræðavart með prófum sínum. Glyn-
ryktir þín Autar sýnist vera: metallegi. Annars
er þæt einungis skriflega prófin, sem er því meir,
en þar munlega hefjast eftir votta vikur.

Mótar voru hitur samilega. Glyn er þó meir
þeim. Fyrir nobblarum lögunum og hefur fótavist
mikinn blata dagsins. Aftur á móti: er fræðu
vor. Kristjónssonur ekki rétt góður af big-
hóstanum.

Þá hef: ég mi get:ð um þæt albra hefta,
sem gegnt hefur og mig hefur vartat.
Glytt er óþarf: að skrifa langt um, Vala
mín, hvað ég hegsa oft um þig, Vala mín
og þve mín þybbir vart um þig.

Þæt er þetta því dega, skemur mín
og mundi þyssa þig: kvæðkyri
af og vott: t:l þín,
þín Bjarni.

Reykjavík 9. júní 1935

Elskar Tala min!

Ég var að vonast eftir breifi og mynd frá þér með skípi, sem mi kom í fyrradeg, en á þessum bólar um. Vonandi kemur það með næstu ferð. Skil og raunar, að elski sé gott að skrifa miðit í uman um hvern sí-
blátrandi lejt, en þú heldur þig.

Aðalsteinn breifur átt: að vera það, að og vildi segja þér frá þér, að þeir þeir kall-
að: mig fyrir sig og skýrt: mér frá þér, að hann heft: skrifat þér, að hann elbt:
að gefa elken vefurberbergisheisgögn og annaðhvort burtstofu. eða lægstofu heisgögn.
Hann taldist þessa að vita sem fyrst, hvort af hvern sitar tala vit vildum, þer að hann þyft:
að þanta þetta: kinn. Mí skildest sem hann elbt: st til þess, að þú skrifa-
mér um þetta og og lét: hann svo vita.
Ég sagði sem minnst, en heft: þú væru á þér að þessa fyrir. Ég og vit höfum

þegar áður komit öðrum saman um, þá hefði eg
öðbert vit á þessu og held eg því að réttast
vari, að þú veitir þessu ein og skrifast in
fötur þínu um beint þat, er þú telur byggja-
legast. Í gjölfu sér skiltu mér, að mjög hefur
sé, að matar hefði þú á að hafa meira en 3
samlega kerbergi t. a. byrja mat, þ. e. sefuharbergi
bortstafa, þá e. t. v. sameinada dagstofu, eins og mig
minnir þú hafir einhverna tíma kallað um og
svo hafa-éta skrifstofu handa mér. Auk þessa
gat: átrúat verið gott að hafa eitt lítið ker-
bergi, svo sem fyrir stikkkerbergi eta áttíu
þú líkt, er um þat þarf ekki að hugsa:
sambandi vit húsgjögnir. - En sem sagt, þú
hefur miklu betur vit á þessu en eg og held
eg, að réttast sé, að þú skrifir fötur þínu um
þat, er þú þykir réttlegast.

Meiri partinn af framan greindu skrifast:
eg: morgun áður en eg fór að birta, er
rétt eftir matinn fékk eg hina verstu og áhöf-
ustu kamsþínu. Tók eg inn gegn þinni þoppin
in skautu og hefur þú þá að mestu, er eg
var svo dásatur eftir, að eg hefði legið fyrir
áður kl. 1, er mi er langt gengið b. En eg

enn illa fyrir hollætur, einbein þar sem og
þekkt svipað best í garböðli, sem og vært
at drífa út á sama hátt. - Þetta gævi þó
þó þú séu mikið til þar sem mi er
hvitásumur og þú þrúast at mestur
mundi vera athafuðitill hvort et er. En
samant sagt hef: og þó þú deig: mi til
at skrifa meira at sínu. Vært þó at segja
at þú, at mi fyrir í þessum vænt um
þig Vala min og þetta mikið til at gjá
þig aftur.

Með bestu þakkingum, þó þú Vala,
þinn Bjarni.

Reykjavík 18. júní 1935.

Elskan Vala mín!

Ég þakka þér ársamlega fyrir bréf þitt frá 31. maí - 7. júní og mundi áreitunarlega kyssa þig fyrir, ef ég næt: til þins.

Í samræmi við bréf þitt og samtál mitt við föður þinn, er ég skrifat: þér frá um daginn, hef: ég reynt að ná: hann og þat tókist mi: dag: sína og sagt: at hann myndi hringja: i mig, er hann get: þannit þer: við at tala við mig. Skal ég þá skrifa þér um þat, er þan á verður um þessi hringingur.

Ékki er ég at veinum gægi þarinn at hugsa um: birtarvit vegur er ævilega verður matan um þessu at fara at hugsa um þana.

Við erum nýbúin með prófin. Tvín þellu, þ. e. „Þeggi þini“ og Sigurður Guðjónsson, hvin öll þessu 1. sinnum, er ekki var nýtt með sett eins og um tíma voru þarfar á.

hinn verður að sitja fyrir. Eft: eg að geta
geugit duglega: þarna mi er þófi't er þú't,
en eg þóri ekkert að segja um, hve fljótt
þat geugur. Alveg er þú sit-lokat að eg get:
þómi't um maíata mót júlí - ágúst.

Um borgarstj. geugur ekkert. Ekki hugsa eg
þótar þ. þefa mikla "charsa".

Mótis min vortist vera ort-um samilega
hress. - Meir er sagt, að migun minn gleður
(þótar þús) hef: veri't skörum upp, skilbt
mér þat þefa geugit samilega, eg er þann
mi vofabest þómi't þeim, en ekki hef:
eg þat: mér áttarsemi t-a. þeimþeja
þann.

Þetta verður að duga, að sími. Þóast eftir
þífi: met máttar fert og mynd þar met
þýgjandi. - Þist mér ekki á. ef þú verður
eins sein: grautargerð-um eins og mynd.
sending umi. Eg vita máttu, að ekki þýlja
eg þer vit uppþótt-um og þit á eignimenn
sem slíkt ágra sem andlega þilata. - Þlitt
skaltu einnig vita, þókan min, að eg hugsa
áttaf um þig og þýkin áþallega vent um
þig. Ventu mi þal, þókan þala
þeim Þjanni.

Reykjavík 23. júní '35.

Elstan Vala mín!

Ég þakka þér þarlega bréf þitt frá 13. þm.
er og felle: gær.

Af mér er bókstaflega óþakki mitt að þetta
er. Síðan ég skrifað: sérítt hef: og mest
annatvort verið hér heima eta þá: ein-
hverju þegarstjórnarvesni. É gær bætt
Loftun Bjarnason óþakki: Ásgævi Pétursson,
Sveini, Ólafi þ. og mér upp á miðdag autu
: Gleðnarfirt: . Þeir hafa mér síð samlega
frann. Þegar við fórum heim um 10¹/₂
leyt: þ þá Loftun mest óþakki og fyllt:
hann bilana mest heilu hvern, sem
hann tók á sínu: mér. Bætt Á. P. svo
ólka: um til mér, er til Ríkis þann,
ég heyrja: mig þá heim og þá að
þessa leyfingregluþingur, er Gutur-þegar-
gjaldþeri hefur lánað mér. Vatna: svo
hl. 8: morgun (sunnud.) og atlat: á

fatur, en freistingin varð glisterbani og
fór og át lesa glepasögum áfram til há-
degis og var þó þrisvar broðinn fram
úr til að svara: sína, og voru það allt
úr sökendum um nýjnglestar slökkviliðstöf-
ur. Síðan þvaldist eg upp í glóteig og drakk
þar eftirmiddags þaffi. Fór svo heim t. a.
skrifa þeir og fróken Avarson, sem í bréf
ljá mér allgæmalt. Leitt á eftir þeim þó
Sveinn, síðan Kristjana og síðan Blöf- og
Guttrú. Voru þessu að fara velt: þessu
og litur mi á þessu að þeir að skipit þari.
Eg sleppi þeir fróken A. að sínu en þrifa
þeir þetta t. a. kíta þig vita, at eg sé
lifandi.

Ekki hefur þessi þinn þrepar talað við
mig og lét eg hrisgagna spursmálið lígga
þangat til. Glimsvegur er eg lit:lskaðkar þannig
að i huga hrisvæt: spursmálið. Skilst mér eg gta
þengit leigt lengst inn á Eiriborgu hjá sildar-
verksmitjun d Hesen, 4 herbergi, þar af eitt
drit og hris ekki stór, nema helst eitt, þannig
150-160 kr. Ekki er þetta þó alveg víst.
En mér líkar ekki staturinn mitt vel, of
lengt: hert off. Þá hefur glóteig þessu.

þeirsson bæt:ð mér í hnit hjá sér. En mér
þykir hein of djúv 175, þv. En þat 4
kerbergi og eld heis, þar of vist 3 mjög
stór, þvi at þetta er heilfagert höll hjá
Sleipstein, sýnist mér. - Þvi sést at eg
er at hug leita málið, og sjálfragt geri
eg þat svo lengi, at alt gengur in
greiðum mér -

Þvi þvín gefur hvat þetta er þjarska
ímerkilegt, elskan mín, en vertu viss um
at eg er altaf at hugsa um þig og
þykir mjög vart um þig.

Met bestu kveðjum, elsku Vala
þvinn Þjarni.

Reykjavík 7. júlí 1935.

Elstur Vata mín!

Ég þakka þér hjartanlega fyrir bréfið þitt frá 27. júní. Én elski þennan myndin enn. Finnt mér þú hefur þarit þessu óþyggilega að viti: þeirir í þerri máli og vil þar af leitandi, þarfa enn þat sem þerri viti; en mjög ofert ég enn, at ég þar myndina þessu en þú þennan sjálf. Elstur Vata mín!

Glétan er þat at segja, enda þennan þat sér betur, þerri at ég þarf at vera þennan ofan: þar í fund eftir þessu hálf-tíma. Glét má geta þess, at o.l. þessu með þessu sjálfstæðismennum til þessu þessu. Þar at autvitat þar met. Þar þar mikill fjöldi þessu þessu þessu en leitandi þessu þessu, at þessu þessu: gott. Til þess þessu þessu, at "þessu þessu: endert þessu" skal þessu þessu, at ég þessu þessu b.e.h. og þat þessu þessu þessu þessu þessu!

Nú var loftur Bjarnason at bringja og til-
hygt: þann nina eftir 5 mínútur og
veit ég þvi at slá botminn í þetta
strax.

Þétt at geta þess, at ein þefur yater
þuss ekki kringt: mig þekkar út af
hissögnumum og lét ég þat mal þvi
afskiftalaut. Ekki þefur mér ein tekt
at þi heflegt húsnet: leigt og hef þi
nobbud til þess veigt. Þess veigra þat
betur innan skammt.

þaja, datin mín, þvi þirt:st ekki yfi
hvad þetta er ianabílegt, skal veigra at
þafa þat skanna næst. (Milli sviga vil
ég geta þess, at ekki er ég alveg viss
um, hvort þat borgar sig fyrir þig
at fara af námskeiðinu, þv er til
stædur. Þetta máttu ekki misskilja!!)

Þann samt at sjá þig sem fyrst
þessan mín.

Meit bestu þvotjun
þvinn Bjanni.

Reykjavík 7. júlí 1935.

Ælsku Vala mín!

Ég þakka þér þarlega fyrir breif þitt frá 28 f. m., sem ég fékk í gær. Þykir mér vænt um, að þú forst á studentanótt og skemtin þér þar.

Af mér er þat helst að segja, að ég er búinn að leigja íbúð. Húsið er á Ásvalla-
götu 11. Ásvallagata er næsta gata fyrir
sunnan Sólvalldagötu^{götu} og er heldur leitindleg.
Þetta hús er sunnan megin götunnar í sam-
byggðingunni, en snýr út að notrúnni garði, sem
er sunnan megin hússins, og bakhlitin á
húsinu þar fyrir sunnan er slaki sérlega
öþrifaðleg. Þarna eru tvær samilega stórar
stofur, hvor um sig nokkurn ^(þ. a. lit. 5 ítt) stámi, en
skrifstofa mín heit á Laugaveg 18. Þú er
vefurkerbergi að vortan, slaki stórt er á að
vera meginlegt. Þatkerbergi veirint. Éldhús
samilegt. Uppi á hálfti er svo stilkkerbergi,
þrotahús og þurkloft. Geymsla í bjallana.
Þetta kostar 160 kr. á mánuði. Ég var búinn

at gænkent tölucert eftir húsneti: og augljóst:
m. a. s. undir nafni: Sisi. Held eg ávæntanlega
at þetta hef: verið þótt spæsta og mest ~~vit~~
öðrar hef: (~~þann þann þann~~) af þeim, sem mér
hættat. Teyndi eg mótur mína á þá tvo
stati: en mér þaust helst til greina þona, og
nátlegt: hvin mér eindregit að taka þetta,
en hefur svo eftir á verið að rifja upp
gnesa golla, ais og gægar. Gætt sem þvi
litur, þá verður þetta að duga næsta ár,
og þvi mátt öki vera mjög óámeget yfir
þessu. Þvi at eg gæv: mitt besta til at
væta fram úr þessu.

Fötur þinn hitt: eg á götunni mí: víb-
unni, sem leit. Sagt: hann mér, at hann
veri at fara norður þá um kvöldit, en
þann eftir einhverntíma (þvænar tók eg
öki eftir), og skyldum vit þá taka vísan
um húsgeigin. Slæm var þinn allra best:
vit kals.

Annars er öðbert at þetta. Stella og þann
ann einhverntíman næstur: sveitun: semar-
frú, og er erfinginn gægnður upp á loft:
á næstan.

Mér gægar heldur: illa. Aftaf einhverjar

talir. Hú síðast þessi leisnat-ísleir, og er
og þessum, at hún er yfirstat-iss. En sklei
telan betur vit, því að næstu daga verður
vartanlega úrslita fæðingarhvit borgarstjórn-
ans, og list meir svo á, at þot muni
sklei ganga ísbaga laust af.

Lat og þetta daga at sími, með skirskot-
un til fyrri ummala vit svipet takifari.
Vartu meir sel, esken Vala min
þann Bjarni.

Reykjavík 16. júlí 1935.

Elskar Sala min!

Asteins öfi er til að láta þig heyrja, að ég er enn lifandi og heyrja um þig, um þ. öðru þvorn, svo að elski sé of mikið sagt. Ég þakka þér bréfið og kortið, sem ég fékk: stúrtu vikun. Þau vinur voru hitti ég á götu um daginn og var hún í sjöunda hinni yfir mótun og yfir, að þú þarst þangað.

Af mér er elskent að fréttu. Énnu stundin á þófi út af borgarstjórnunum, og veldur það mér mikillar áhyggjur og tímatafar, þvornig það með hefur snúist, og er best að segja sem minnst af því. Fyrir réttu vikun þú hefur verið á austur í Grafingum og Grimsnes til að vera við-staðt uppbat á veit: rétti. Þetta þú átt vel, og á heimilit: um byrjat: Guðm. Aðalsteinsson, þú ert: um götalestur, að halda mikla hef- vötu um ábrot: um í þria löv: Danmörku, Átt var það þú okkar á milli, þvornig að fleiri er við heyrnum elski, en að- ritat samstí: ég öllu, sem hefur sagt: um þetta elski.

Amans hef: og haldit þyngur þyngur og
litit á degana drifit.

Éldent hefur frekar gerst: þessgagna máhinn,
nema hvað Kristín móður systir mín fór að
tala um við mig, hvernig og atlet: að hanna
fær þyngur. Fór hún að rötleggja mér á
hafa enga neyðlega burt stofustóla, heldur
hinnvers konar „millistóla“, stoppaða í setu
og haki en hafa þá bara stóla sem
skella má saman til uppbotar, ef fleiri
þyrftu að sitja við burtit. Þá myndi at
henni betra að hafa heginða stóla með
slipnum brikum en stoppaða, vegna þess
og heft: stoppaða, en og sagt: henni, að
þá vildi þá stoppaða heldur. - Segi
frá þessu einungis „til að segja eitthvað“,
og e. t. v. mætti atlega þetta með burt-
stofustólum. - Hún segja þá strax
og eitthvað gerist: þessu.

Alveg er og ort: um sirkula vonar um
að þá myndi frá þá!

Þetta ventur at dega at sinni, eldur
valla min. Ventu viss um, at mér
þyngur ákaflega vant um þig og
halla til at þá þig til mín.

Bestu kveðjur
þínar Bjarni.

Reykjavík 21. júlí 1935.

Elskar Vala mín!

Þjótanlega þakka ég þér þynur bréf þitt frá 9. og 12. júlí, sem ég felle best: í gær. Þú þakka og þér elski síst þynur mynduna, sem fylgdi. Þú gerir kann sá gælt að mér þynur, en mér þótt: ótrúlega vænt um að þú heyrir og hinn hefur þegar þessu mér minni ámæjnu en þú myndar þér. Þú er líka þúttileg og þú mig þallag á þennu (þú sjálf sértu best: þallag og myndarþag).
Fróben Arason skrifar mér og segir hafa mætt tveimur (íslenskum) stúlkum á vitavangi og spurtt þér þetta og þér sagt sér, að ég væri trúlofatar engri, mentatari og gáfatari "stúlkur" og væri ég "öfundatar af þennu". Þessa þessir, þakka mín, hvað um þig er sagt, og aft ég einungis um þetta af þú, að ég hef þútt skriflegt, en elski veqna þinn, að ég hef: elski úr gæsum þessu áttum, ort: þú að hlusta á ámat úr, en þess að þessu

mér til mótunda eða gífurleitt til annars en at
hanna ógreinilega vit þeir, og hita sem mér
þundist heldur þátt um. - Trústir þeir til at
heimtögu) selja þróben A., e. t. v. í fylgd með þ.
og G. ? Svartu sinn og þeir finst.

Élskent at þetta. Ég lét leitast til at
taka þátt: mótundun gegn bróðurstrí Vilhjálms
Gíslasonar frá þrettalutningi útvarpsins. Geldur
til dagja at standa með góðum málsstati og
ann eigin tímistöf. Því sama ventur ekki
sagt um tímastöfina út of borgarstjóra-
valinn, sem hefur legið á mér einn og
næra undan þar, ekki síst þessa dagana.
Sjáust þátt með mi nálgast einhver lok, en
semmiklega með skelfingu og fullum hjandskap
vit vin minn Jakob Höller, þar sem og trúst:
mér ekki til at vera með þessum, heldur
minn bjósa Pétur Skallósson. Væddur þetta
mér vænverulega mikilla leitinda og þetta,
og þegar ekki eru fundir eða heimistökin
út, þessu, en matar meira og minna með
þessum vit þátt. Þetta hefur drögast allt of
þingi og m. a. þess vegna ort: þóð ekki
of erfitt.

Föðun þinn hef: og þessu heyrnt ni set

sítan og skrifast: þei sítast. Gleður þei
mísvitanlega elbert gæst í húsgegnamálinu.
- Föi: gærböldi met þ lafi: þ. og fairsatan
'Gallvortasýni og þri auster til þingvalla.
Glossum aftur rösklega 1h, þrið: best vetur.

Þetta verður að duga að sínu, elskan
mín. - Vertu viss um, að mér þykir
innilega vant um þig, Vala mín.

Met bestu kveðjum
þíni Þjarni.

Reykjavík 30. júlí 1935.

Elstær hjartans Vala mín!

Ég þakka þér ástæmlega fyrir bókstíð, sem þú sendir mér. Þótt lítið sé, er miklu skemtilægra að lesa þú eitthvað frá þér, heldur en læsint slaki neitt. Annars er ég mín beiðun, í forbæti þínar, að stilla þér hér upp í vönnu og stundur þú heldur en slaki lesabókstíð í radio:um. Ghorfi ^(m. a. s. s. 24) svo stundum, la þig með mikilli aðdáun og gæt: þess að vera þig: um með mér og set þig á náttbókstíð, þegar ég fer að hálta. Vona ég þaklega, að þú þirt:st slaki yfir þessu atlet: minar!!

Alveg er ég ort: um vonlaus um, að mér takist að sleppa til eitlandríis í sumari. Frítal:innar hafa verið svo miklar undanfarit, einhvern vegna borgarstjórnastöðunnar. Þeir töfum er þú vartanlega bókstíð mi, þú að: ger var síðasta kálkhrítin og var þú haldinn sáttalendur, sem lýktat: með þú, að þórnung þínar glæddisvönnar er frugst. Gledur þetta allt bókstíð gíflunlega mikinn

tíma og valdið þeir meiri áhyggjunn og fyrirhöfn.
En við um þætt!

Ég ger veltist og til þess að tala við föður
þinn um húsgerðir, og er þætt mál þeir alger-
lega ír minni handi. Þeir myndilega á með okkur.

Þeir hefur e.t.v. heyrst um hið mikla undur, at
Geynis er heyrjatur at gjöra at myndir. Sveinn
bróðir hefur bót:ð mér auður þangat mi á eftir
og atkem við at fara bl. 4. - Skal skrifa þeir
næst um þætt þertalag.

Þetta verður at deiga at sínu, okkur Vala
min. - Ég hessa altaf um þig og hebla til at
sjá þig aftur.

Með bestu hvetjunn, ástun min,
þeir Bjarni.

Reykjavík 4. ágúst 1935.

Elstern Vala mín!

Ég þakka þér innilega bréfi þitt frá h.b. föm,
er ég fékk: ger og mér þótt: mjög vart um.
Lítið er til að skrifa um annað en það, sem
áður er sagt, en þú vil ég ekki láta undan-
fallast að senda þér nokkvan hinar, svo að
þú fái þær. Þegar þú kemur „heim“ er
sannarfríður í þessum heyravardi.

Svo sem og skrifað: þér um daginn, þú
fórum út brátt á samt lötu vorum og
forstara Skellvaðsvegi austur að Geysi.
Fæstir gæla vel. Við vorum h. u. b. 4
tíma austur, og eru það 118 km., verður
það að teljast samilega kvatt á lítlu
bil og misjöfnum vegi. En við áttum eftir
h. u. b. kortins skotum sínum út mikinn
veghjarnstrok leggja upp og hjáttast: þann
vax brátt aftur. Var þetta þú annágs,
er mihið heft: verið af þeirri þenna dag.
En austur þann var þú all-miðit af

fólki, mest fleyskikringar. Þráttum við síðan í
2 tíma og kom þá töluvert gæs, sem var
nóblandt há, elski þó mjög, en stótt abamma
stund. Þógtum við heimleitis jafnskipt, sem
hvernig var kominn í samt í lag. Var bl.
þá orðin nánlega 10. Þráttum við í dimmri
þólar á Klöskubum og þjálhúsi og komumst
elbsi heima fyrir en bl. 3 um nóttina. - Étt
af fyrir sig var gaman að sjá þetta gos,
þótt hitið væri, en regulegt gos er samt
í rauninni eftir að sjá, hvernig sem þat
vertur, að matar sjá þat.

A manns befiur elbsant regulegt borit at
hóndum. "Elbsannar it af borgarstjóra - kom
vígummi eru mi at jafnast, og veldur þat
mál vorandi elbsi meiri vandvættum í bti

þá seint, at elbsi er mikil at segja, elbsur
vaka meir, en vertur viss um, at eg hvega
oft um þig og þykki mjög vant um þig,
ástin min.

Meit bestu hvetjum
þeir Bjarni.

Reykjavík 13. ágúst 1935.

Elskar Vala mín!

Mei finnst vera orðit hjarna langt síðan þú
hefur skrifað mér, ástvin mín! Jona þó, að
eðlert sé að og er þú allt gott.

Gleðsam er eðlert að þetta. Allt gengur sínu
vona-gang. Með gengur heldur seint með
verk mitt og er ég mér engum vegjum
langur viss um, að ég vert: þúinn með
þat: haust. Én þú verður þú áreitanlega
þat versta þúit og lík: ánnat eftir en
þvín skrifa þú á nokkurt stórum kafla.
Út af öllu þessu, og þú að mig er þúit
að dauð-langa til að þú þig til mín, elskar
Vala mín, þú er ég að þessa um, hvort
eðli væri rétt, að þú þú eftir þú,
sem þú stakast upp á um daginn, og
þvín þvín nokkurn áttur en skólinn
hatt: . Galt: ég sannast sagt eðli gott
mér þvín þvín, að þú þvín eðli eðli
þvín þvín er h. v. b. 15 okt. Galtit, að

at þú þámin : síðasta lagi um mánaðamót sept-
ókt. - þú veður, min vegna, hvernig þú hefur þetta,
er og við ölmen þá þig sem allra fyrst at þú
heldur þú getur sloppið með góðu móti. Er og
trúlegt, at þú verður full-gótt : matgættarlist-
inni, þótt þú þámin $\frac{1}{2}$ mánað : þúver skóla-
slit eta svo.

Þetta vilji ég mi einhvern skrifu þér, at þessu
símin, skóla hjartans Vala min. Vertu viss um,
at mér þykir mjög vænt um þig og hugga hjúsa
oft um þig.

Vertu mi sal, ástir mín
þúver Bjarni.

Reykjavík 11. ágúst. '35

Elstær Vala mín!

Ég þakka þér þarlega fyrir tvö bréf frá þér, sem ég fékk met Guðlasi á laugardeginum var. Þú þakka og þér elski niður fyrir myndirnar, sem þú sendir. Éru þær allar gótar, þótt litlar séu og hef: ég mjög gaman að þeim, og skota þær oft á dag. Einnig er hvern þú hefur skrifað, sem þú hefur skrifað frá. Þú ventur út afsaka, að ég skrifaði þér elski með 'ls. landinu á sunnudeginum, en einn og ég bot Guðrúnu systur að skrifa þér, þú hljóp þá: mig að fara landveg upp: Borgarfjört. Vart ég að hafa mjög hrattan á, að ná: til, þú að hann átti: að fara á sömu stundi og ég ákvað mig. Samleiðnin var að, að ég hef: verið dauðlátur á föstudag og laugardegs morgun og þurft: að bríða af mér slætt. Tók ég þetta þú til brátt. Helt: og þetta næt: til að hugga um þig, elstær Vala mín, með þér að fara svo einn. ein þess að vera með öðrum, en ég þétt:

Eg komst um biöldit upp at Gvetavatni, en þar
var allt fult, svo at eg vart at fara aftur niður
at Svigrastart: og þar gisti eg. Nasta dag
gble eg svo niður í Borgarnes: heystum
minum, og stóð af mér öll (því) tilbót, sem
eg fekk um at „sitja“ bilum. Frá Svigrastart
fai eg korter fyrir því og kom í Borgarnes
hálf sjö. Verst var, at töluvert veitingar voru
sínum bluta leitarnar. En í Borgarnes
kom höllur krabbarnir á eftir mér og sagdu:
„Hei, svo þalinnur heit, heit ^{heir} skrikilaga á
stafnum sínum“. Var eg mér þess þó dökki
með vitandi, at eg gert: það mitt öðru vísi
en vera þar. Af þessu máttu sjá, at eg mundi
vera orð: þar all-þarlagar. Fai eg situr
heim til þois: Svartfelli og var bót: at
botta þar. Slitt: eg þar Sigurtólfsson
(f. h. þess dætur þois) og vertum við sam-
ferða með ^{með þessum} þessum þessum sítar.
A. ö. l. hefur lítill bót við upp á sitbartit,
meðan situr heir heima kragt af á daginn,
en er letari á heilbrigði, þar þá á bið o. s. fr.

Vala min!, þú veist dökki heit eg þrái at
hitta þig aftur, heft oft eg hugsa um þig og
heft vart mér, þessum um þig. Þarandi samasta

á þess, að komu heim nokkru áður en skolinu
hætti. Ég leit líkilega á skipafertir og leist mér
mjög heppilegt fyrir þig að komu með þessum
þessum, sem mér sýndist eiga að fara frá höfuð
20. sept. og komu beint til Rvíkinn og vera
hér á 4. sept. Það er alveg hefðlegum tíma
áður en vit fæmum í hritina, til að vit höfum
götum tíma til að átta okkur á, hvernig þau
á að komu hveturum fyrir, o.p.h. Vildi ég
lang-helst, að vit gíftum okkur strax og
þú kemur heim og gætum vit einhver-
statar hlot okkur niður ^{þessum til} áður en vit
fæmum í hritina. Hvernig list þú á þetta,
ástir mér? - Seinna en þetta finnst mér þú
eðli mega komu, þótt ég vitamlega gæri mig
áreytan með, hvað sem þú vilt í þessum,
eðli Vale min! Hvað, sem ofan á verður þú
þú, þá hlakka ég mjög mikið til að sjá
þig og sakna þú mikið.

Þú vilt þá að vita, hvað vit þessi þú kom-
um okkur saman um hrisgögnin. Samleikurinn
var þú, að ég bara sagði þessum, hvað þú höfðir
skrifast mér, og virtist mér þessum vita það allt
áður. Þessum gært: vilt fyrir að þessum til 1. okt.,
og gætum vit þá eðli vilt fyrir, að þú kemur fyrir
en: niðjann okt. - Ég held: ég heldt um þú vofandi
þessum 6. okt. og niðjann 6. h. - - Ég alla að komu
þessum með þessum, sem þessum að fara, og vilt þú að halda.
með þessum þessum þessum. © Borgarskýgginn

Reykjavík 17. ág. '35.

Elstern Vala mín!

Ég þakka þér þarlega fyrir bréf þitt frá 11.-17. ág. og vona, að þú hlustir einn lítið og þú getur, þegar prestvaturmálandi, er að mæta yfir yðrum, vesalingsum. - Áð gæmi sleptu var ég e.t.v. að beiðt vit, að þú myndir þessa bréfi senda til lögu minni um að bræta heimkomu þinni. En þú hefur ekki verið hrátt að fá mitt bréf þann 17. svo að ekki er von þú svarast. Ég hef minnst á þátt vit fötur þinn, þótt þú hefur ^{þann} málkætt á máti þú, að þú þámin fyrir þeim, þ.e. með þvinnarfossi 20. sept. Þrátt þann ekkert hafa á máti þú, ef þú gæti þótt frá skólum. Vonandi verður þú þú vit áskoran minni, Vala mín!

Vit fötur þinn talat: og um helgina vit af þú, að þann þátt mig um að lesa yfir skjöl: máli eistneska sildarleitangurs. Gleft: þáttan þótt. stungit upp á, að minn áliks væri leitat. Var ég svo: málin á laugard. og sunnudag og hitt: fötur þinn: í gær.

At lokar um jaridiskum umrættum okkar, spurdi:
og hann um þetta, en hann dró upp heimið af
his gægramyndum og lét mig fá til at skota
vefurberbergis heisöggu. Var eg svo at blata:
þessu all-þessi: ger á samt Kristjón og mönnum.
Fékk eg hann svo blötin aftur, en hann
at lét: at sjá hann síni og þau at ákveða
þetta til fullnatar. En ástíttat vit brútt, at
þi verti okki fullkomlega ávegt með þat,
sem ofan á vertur, en erfitt er: þessu at
smíast, þegar þi eru svona langt í burtu.
Svefurberbergis heisögguin atlar hann at láta
þin Galdorsson sanna en hún einhver
anna (Kristjón Siggeirsson?), og sagt: at
hann mundi tala réttar vit mig áður
en heyrjat væri á þeim. Fullþyrti at allt
vert: til nógu sneruma.

Hann sagði mér: ger, at mótin þin lefti:
verit at tala um, at þi gæti okki gift þig
líkt þi strax eftir, at þi þamir þeim, þi
þyftir svo mikitt at vit þia þig, skildist mér.
Þetta tel eg mestu þjáttun. Min tillaga er,
at vit giftum okkur strax og þi þamir,
vit gætum meta vel verit þi á laugv. Þ
þi þá daga, sem eftir eru þegar til vit
þá um: þetta. Með þessu mót: mundi laug

minst "væsen" verða í kringum þetta, einbein
ef matar latur ekkert uppi um það fyrir en
þar að kemur. Um þetta getum vit þó talað
nánar, elska min, þegar þú kemur.

Mjög lít:ð hefur á dagana drifið síðan og skrif-
st: þar síðast. Á laugardagskvöldit fórum vit þ.h.þ.
á bió og komum síðan hringast heim og drökk-
um einn þamparínóflöskur, sem var vesturál, en
ég haf: tapast. Þá svo í þer, að fyrir nokkrun
síðan vorum vit mitri: þá, þegar þú var
að komu. Þú og uppi, að elski þúddi að vera
horfa á þana, þer að vit mundum engum þekki,
sem met væri. Um þetta veitjum vit og leit
þugi vel svo eit, sem og mundi vinna, en
þóls þakveiddi þú þau þú virkara vor valdu
dóttu upp á þugju og tapast: ég þar met!
Í garðveiddi þer og skv. áskoranu í hollend-
vígumót, þar þar heldur dauft, þetta en
þar, enda þer og heima um það bil en
lausum þugjast:

Þú er vit elski meira að segja að sinni,
elska Vala min. Ég þessa oft (þar altaf!) um
þig og þetta þ:il að litka þig, ástun min.
Vertu blessuð og sal
þinn Þjarni.

Reykjavík 1. sept. '35.

Elstan Jala mín!

Eg þakka þér þarlega fyrir breif þitt
dagsett 23. ág. Fekki þæt mér mikillan ástæðu
at þú tjáttir þig slma: at koma heim
með Þuridarssni 20. sept. E. þú væntanlega
óhætt at ganga út frá, at svo verði, fyrst
þú þinn hefur tjátt sig þú samþykkan
svo sem eg sagði: : ástæða breifi: mín.

Eg er nokkurt vant vit lítun at skrifa
mi: líli. Þú: gar ástæða at þessi
ásamt nokkasum „heldri niðunum“ meðal
ungva þjálfstátisneuma. Sáum þú veru-
lega fallest gos, og var eg ástæða: unaf.
Eklát: mér svo: dag, at skrifa þú ofl.
og líka vit álitogent: þessu E:ótlanderiga-
máli, sem eg sagði þú frá um daginn, og
þú var elbi talin þú á álitogent: , en
þú þinn og þar ástæða svo um á
fjörstudaginn. Var eg svo byrjastur á álit-
gent: umi: morgun og er á svo góðum
vegi með þessu, at eg get haft þessu k:l
í þessu máli, en þú þinn aði Glalldar á

Glætingi og bætt mér að koma með sér aukun
yfir fjall á morgunni á eftir, og gat ég
ómeðgulega reitast þeir, þar sem hann hefur
tekið þæt sem dómur þess. Vart ég þeir að
vera til mi bl. 1 og vertur þá lítill um
bréfaskriftirnar. Skal hins vegar skrifja
þeir betur allt byrja á fimtudeg (mi er
laugardagur).

Elsku Vala mín, vertur viss um, að
mér þykir mjög vart um þig og hlakka
á baklega niðri til að sjá þing.

Vertu mi sal, ástvin mín,
þinn Bjarni.

Reykjavík 5. sept. 1935.

Elstur Ólafur minn!

Ég skrifa mi næst til að efna loford mitt frá þér á sunnudeg um að skrifa þér með dyrum, en ekki vegna þess, að ég hef nokkurt markvert að segja, annað en það, sem þér þegar veit.

Þessa dagana hef ég verið að skrifa ritböcker. Þalla vit stjórnlagafrættisbókanna um kosningalöggin nýin, og er það mjög leitvilegt verk, enda lét ég mér nægja að skrifa upp lagaágreinannar semmar, veala þeim saman og láta svo sem þetta sé eitthvað yfirhitt um spjót! Á meðan hef ég ortið að láta aðalverk-efni mitt hvíla sig, en hvern vertur ^{at} líka minna til þess, að það geti legið þjölritið fyrir vit brensluá : haust.

Þabbi þinn talaði: vit mig á mánudeg um húsgrögnin. Sagði:st hann þá vera þínum

at segja þeim Glalldótturini að byrja á vefm-
kerbergisheisgjagnunum. Þort- eta dagstofu-
heisgjagnin atlar hann svo að hita Kristján
Liggjarsen smitum. Hann taldi gjms vandkerat:
á tillögum þeirum um þau, og vart þat at
samkerulegi okkar: milli, at hita skuldi
með smit: á skáp og heqvidastólum þangat
til þu þemur þeim, og e. t. v. með alt samur,
og eft til þemur, þu skuldem vit: millitit: min
þu laisata stóla og burt, ef þat gnt: okki
smitat stvat, sem eg var okki alveg viss
um, hvat áhvett: t var um. Með þessu er
þemur: veg þu þu, at eitthvat at smitat,
sem þu alls- okki líkar og settu þu
þu þu þu vanda vit þat.

þu þu mi at stytthast þangat til þu
þemur þeim, okki vala min, og hef: eg
okki at þangat, hvat tabifari verður til at
skrifu þu öllu fleiri þu. Hvat sem
um þat er, þu skotun okki at segja þu,
at mi þu þu á þu þu vart um þu, ástun
min, og hlakka til at sjá þu.

Með bestu þu þu
þu þu þu.

Frederiksborg Slot

Kbh., 6. 2. '36

Nleku Bjarni minn
 eftir að hjóna á skemmti þú
 mig skólann, þorunn að heiman
 m. 2. morgun og hófum skóla
 Frederiksberg St., Frederiksberg og
 Hvanborg á leikunum, erum
 dansþrúppæfna á leikunum
 í Tivoli. — Klafst. l. St. hinga
 til að standa upplausnum,
 svo að þetta á nýju að
 vera lífsmerk. — St. þess
 Sonari eftir þess upplausnum
 á morgun.

Post. Kandi 13.11.1936
 Einn. 888 — Kenn. 67427

Þetta blöðuðu og seel, aðni minn
 þinn Vela

Sora Sø med Ingemanns ©

2077. - '35.

Geistu hjartans Bjarni minn!

Þú sendir þetta rýði
til þess að skipið þitt
erfi heim á þess að
þara þjá þvegi þrá

minn. Líð þjá atá þess
þess, astin minn.

Þú Vala

